

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

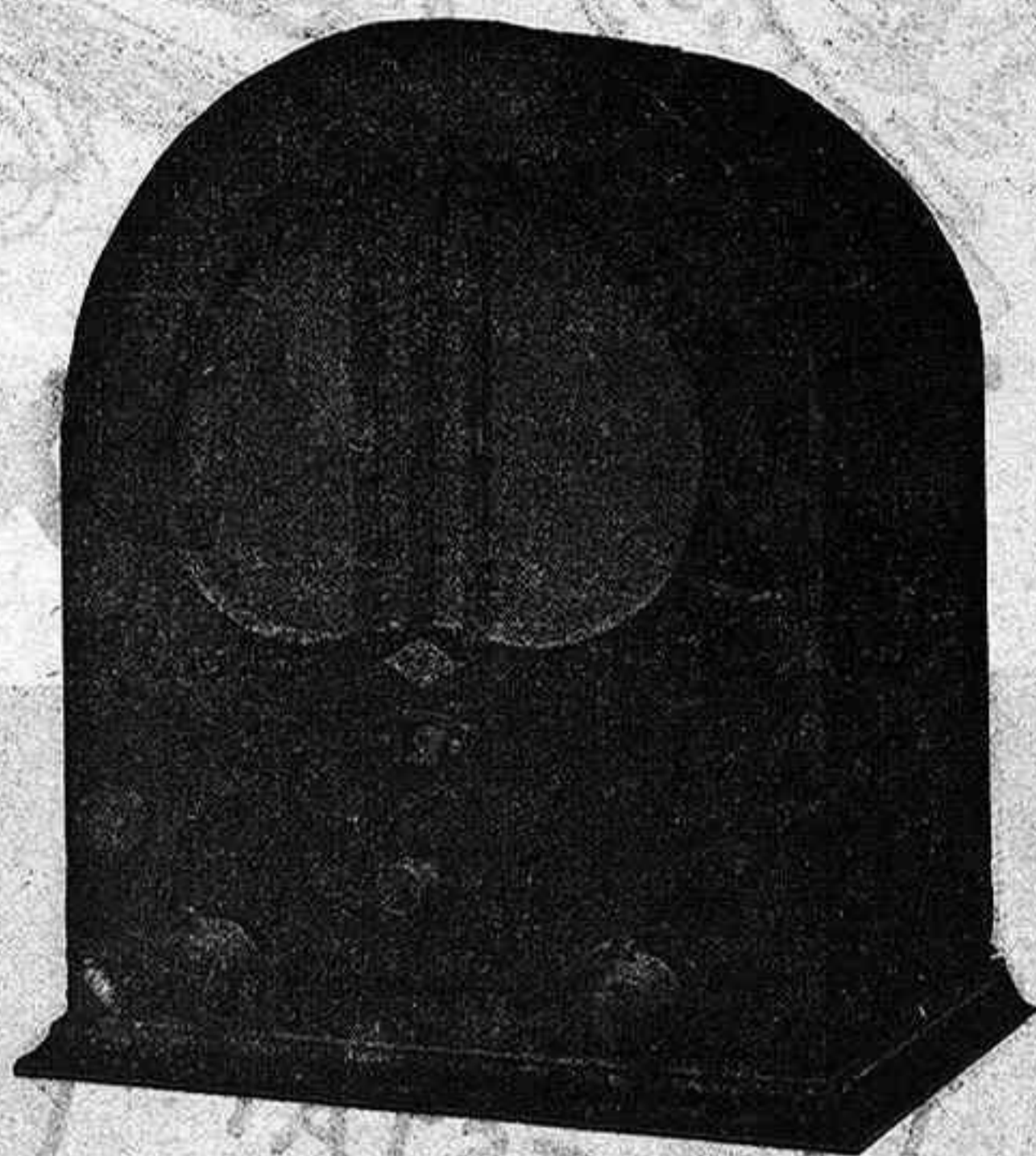
En defensa de l'Estatut

—Diputats catalans, mireu-vos en aquest Almirall

APA

Receptor RADIO CLIMO

enxufable al corrent, sense antena

Ramon Climent

Consell de Cent, 266 :: Telèfon 23058

PREU: 400 PESSETES

VIES URINÀRIES

Impureses de la sang - Debilitat nerviosa

Prou sortir inútilment de les dites malalties gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOLVRÉ

Vies urinàries: *Blenorragia* (purgacions), amb totes les seves manifestacions, *uretritis*, *prostatitis*, *orquitis*, *cistitis*, *gonorrea*, etc., de l'home, i *vulvitis*, *vaginitis*, *metritis*, *uretritis*, *cistitis*, *anexitis*, *flujos*, etc.; de la dona per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els Catxets del Doctor Solvré. Els malalts es guareixen ells sols, sense injeccions, lavatges ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que necessiten sempre la presència del metge, i ningú no s'absenta de la seva

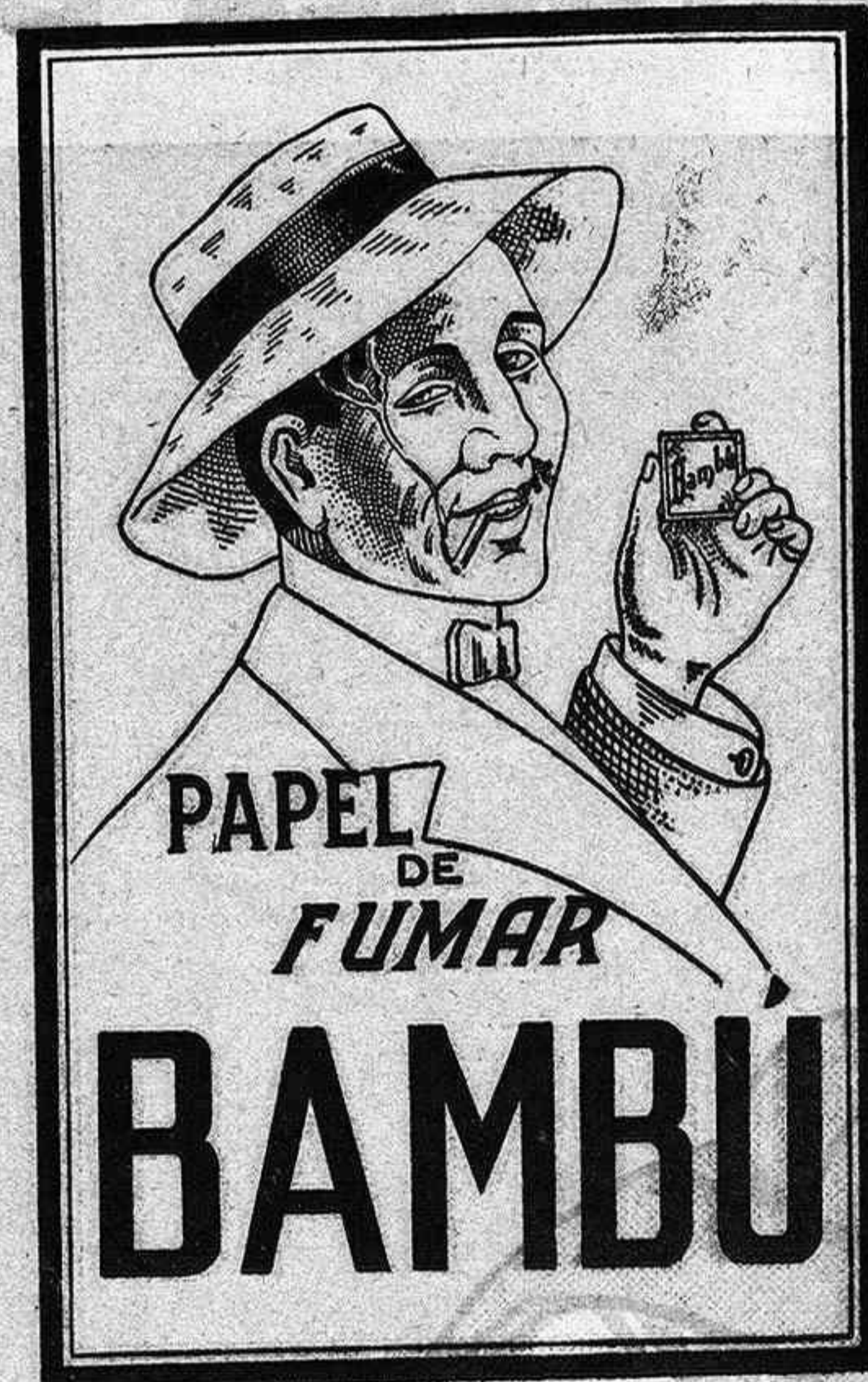
malaltia. Venda: 5'50 ptes. caixa

Impureses de la sang: *Sífilis* (avariada), *eczemes*, *psoriasis*, *ulceres*, *coques* (lagues de les cames), *erupcions escrofuloses*, *ortemes*, *acne*, *urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb les Píndoles depuratives del Dr. Solvré, que són la medicació depurativa més efectiva, perquè actuen regenerant la sang, la renoven, augmenten totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent, amb poc temps, totes les úlceres, lagues, grans, floronsos, supuració de les mucoses, caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant a l'organisme rastre del passat. Venda: 5'50 ptes. flascó.

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *polusions nocturnes*, *espermatòria* (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *frigor corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos de la dona* i totes les manifestacions de la *Neurastènia* o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb les Gragees potenciades del Dr. Solvré. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medul·la i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la joventut, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrema vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual propi de l'edat. Venda: Pessetes 5'50 el flascó.

Venda a les principals farmàcies d'Espanya, Portugal i de les Amèriques

NOTA.—Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, adreçant-se i remetent 0'50 ptes. en segells per al franqueig a *Oficines Laboratori Sòkataré, carrer del Ter, 16, telèfon 544 S. M. Barcelona*, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenvolupament, tractament i guariment de les dites malalties.

PAPEL
DE
FUMAR

BAMBU

tor/ta 3/05 naxiob n 2

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Llibreria Espanyola, Rambla del Mig, 20
BARCELONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

Fora de Barcelona:

Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

CRÓNICA

A manifestació de diumenge passat va tornar a evidenciar que Catalunya està amb Macià, o sigui amb l'Estatut. La gent es passa els dies i les setmanes dient que si tornessin les eleccions la gent de l'Esquerra i els seus amics anirien a passeig, i arriba un bon dia i s'evidencia d'una manera clara que la gent continua al costat de Francesc Macià i al costat de la tàctica política realitzada fins avui per a assolir el triomf de l'Estatut. Perquè l'Estatut és obra de Francesc Macià. Això cal dir-ho d'una vegada per a sempre més. Tot això que l'Estatut és obra de tots els catalans i que és el punt de coincidència dels catalans de tota mena, és cert; però aquest punt de coincidència no l'ha trobat altre polític que Francesc Macià. La "Lliga Regionalista" s'ha passat molts anys dient que tota l'obra política realitzada a Catalunya era filla de les seves iniciatives. Sí, sembla que sí. Tant el projecte de la Mancomunitat com el Port Franc, semblen fills directes dels homes de la Lliga i als quals donaren la seva aquiescència homes de tota mena; però la idea, la tàctica, eren específicament de la Lliga i, per tant, d'aquesta entitat. Doncs, bé; des del 14 d'Abril, la Lliga no hi té res a fer, a Catalunya. La direcció política de Catalunya ha passat a les mans de l'Esquerra, i l'Esquerra és la responsable de l'obra política que li ha confiat el poble de Catalunya. I consti que en aquesta obra hi encabim també l'obra de Marcellí Domingo, aliat ahir i aliat demà, indefectiblement, de l'Esquerra, quan arribi el moment electoral d'oposar-se a les forces de dretes que voldran conquerir altra vegada el poder a Catalunya.

L'Estatut és fill de l'Esquerra i és fill de la Revolució Sense República, no hi hauria pogut haver mai Estatut. I la manifestació de diumenge passat a Catalunya per a afirmar una vegada més la voluntat catalana en favor de l'Estatut l'evidencia que aquest és un poble que no dorm i que per primera vegada afirma la seva voluntat. Voluntat que és ço que li ha donat l'Esquerra. La Lliga creà un ambient, un sentiment regionalista; però la voluntat catalana l'ha creat l'esforç dels homes de l'Esquerra.

La manifestació fou un acte d'afirmació i de cordialitat. A Madrid ataquen l'Estatut de Catalunya els que saben que Catalunya és un puntal ferm de la República. Si a Catalunya s'haguessin conjuminat totes les forces dretanes contra la República, l'Estatut tindria la simpatia del bloc agrari-catòlic, que s'enterneix davant dels desigs del país basat demanant un "estatut religiós" a part. Cal fixar-se

en això. Els antics monàrquics ataquen Catalunya perquè no gosen atacar directament la República. És un truc inbilidós. En canvi, els agraris de Castella fan bona relació amb els catòlics bascos, perquè tots tenen una mateixa directiva: l'atac a la República. Atacar Catalunya, negar-li l'Estatut, és atacar la República i combatre la República.

Catalunya en la manifestació, de diumenge passat evidencià el seu voler.

***

Primer de Maig. Festa obrera. A la República festa oficial. Del jorn tràgic de Xicago a avui s'ha avençat molt. Les revolucions anunciades per a dates determinades i històriques i a preu fet no són mai evidents. No s'ha donat el cas d'una realitat. La nuvolada passarà, i la vida continuarà exactament com abans. A la República, que en un any ha posat el país en camí d'ésser un poble civilitzat, li manca molt encara. Als dotze anys de "revolució permanent", Rússia inicia el seu pla quinquennal. A l'any de revolució, Marcellí Domingo llença des del Ministeri d'Agricultura el Comitè Ordenador que ha de fer el pla desenal del nou Estat. Catalunya obrera. Carrers plens de gent. Forades. Dinars tranquils. Potser una mica de greca social. Es igual. Tanmateix plau la lluita. No es pot pas ésser del mateix tarannà. Cal l'afany de les noves joventuts per tal que l'avenç polític i social sigui un fet. L'oposició és la vitalitat d'un país. Un país que anulla l'oposició és que tem per la seva seguretat. El liberalisme no ha pas mort encara. Cal creure en la visió exacta de l'adversari.

Primer de Maig. Afany de futures realitzacions socials. L'any que ve la reforma agrària haurà fet el seu camí. La terra estarà en mans de collectivitats disposades a donar fruit i a enlairar-se cívicament. La República no ha estat filla del gros capitalisme. La República és filla de la petita burgesia. "Del partit dels humils", com acaba de qualificar al partit radical-socialista francès Joseph Caillaux. El partit dels homes que poden fer de la petita propietat el camí perquè tothom sigui ric. Les revolucions socials i polítiques es realitzen sempre per a assolir millors materials. La satisfacció material de la vida. Amb la satisfacció material s'assoleix la moral. Primer de Maig. Nova vida. Més escoles. Un tros de terra per a cada home. Treball collectiu per tal que aquest rendeixi més. Escola única. Aristocràcia única, la intel·ligència "La República ha renunciat a la guerra com instrument de política nacional". S'organitza el país federalment perquè els Estats arribaren a ofegar el centralisme. Llibertat de Premsa. Amb responsabilitat conjunta. Tot això s'ha fet en un any. En un any! Quants cabells blancs no han sortit a molta gent que suara no fa gaire més d'un any que no creia en la possibilitat de veure triomfar tantes coses ple-gades com havia somiat tota una joventut.

FRANCESC MADRID

En Terradelles fa neteja

El conseller de la Generalitat senyor Terradelles ha emprès la tasca de les obres de restauració al Palau de la Generalitat, per tal de deixar-lo tal com es trobava abans de la dictadura. Per tal motiu certa Premsa li fa una campanya per molestar-lo, i el senyor Terradelles ha publicat una nota aclaratòria.

Cregui'ns, no val la pena de fer-ne cas, d'aquesta genteta.

Quan ells manaven, feien el que els venia en gana, encarregant pintures bunyols i no donant raons ni explicacions a ningú.

Almenys les haguessin encarregat a J. M. Sert o bé a Miquel Viladrich, que avui dia són els millors pintors murals.

I d'aquests que criden, no en faci cabal, que brams d'ase no arriben al cel.

Un premi ben repartit

Entre els articles premiats per la Cambra del Llibre, n'hi figura un del nostre company Domènec Guansé. N'hi figura també un altre del notable escriptor Miquel Capdevila. Però no gosem felicitar-los, car n'hi figuren també vuit més d'autors desconeguts, els articles dels quals podrien figurar en una antologia de vulgaritats

Amb aquest procediment de trinxar tant un premi, que no és sinó de mil pessetes, no es fa més que desvaloritzar-lo i que ni moral ni materialment no aprofiti a ningú.

El mirall i la bicicleta

Josep M.ª Tallada, en la seva conferència de la Sala Mozart, tractà, no cal dir-ho, del mateix tema que han tractat fins ara tots els oradors de la Lliga en aquesta tongada de conferències. Es a dir, que la classe obrera — especialment la classe obrera de Catalunya —, gràcies al sistema capitalista — i especialment, és clar, als capitalistes de la Lliga Regionalista —, és la classe més afortunada i més feliç del món. I, naturalment, com els concurrents a aquestes conferències acostumen a pertànyer a una burgesia estulta, l'èxit d'aquesta argumentació està assegurat per endavant.

Però Josep M.ª Tallada anà més enllà. En realitat, el capitalista — sobretot si és un capitalista regionalista o un accionista de la Chade — s'ha sacrificat constantment per al millorament dels treballadors. Penseu, no més, en les condicions de vida de la classe obrera a l'Edat Mitja. "Gràcies als nostres polítics — va dir l'aplaudit economista —, els polítics de la Lliga, els obrers tenen avui dia les coses més supèrflues — tenen fins co-

ses com un mirall i fins, fins, de vegades, una bicicleta..."

Velocipedisme

Acabada la conferència, això del mirall i la bicicleta constituí, naturalment, el tema de tots els comentaris

—Voleu dir — preguntava un humanista al conferenciant —, voleu dir que s'hi conformaran, els obrers, amb un mirall i una bicicleta?

—Doncs, què? — contestà En Josep M.ª de Tallada —, potser voldran un "Hispano" i una torre a Sant Gervasi?

—El que potser vulguin — va fer l'altre — és, més que res, veure-li a vostè, en bicicleta.

Superació

Està cridant poderosament l'atenció el nombre extraordinari d'actes que el Partit Catalanista Republicà celebra arreu de Catalunya. Com aquests actes augmenten de dia en dia en proporció geomètrica — talment, diríeu, les representacions d'una comèdia d'En Sagarra —, hom espera que aviat arribarem a xifres astronòmiques.

De totes passades, els resultats actuals són prou satisfactoris. Cal remarcar, per exemple, que el nombre d'actes que aquesta entitat política celebrà diumenge passat superà, de molt, el nombre d'afiliats del partit.

Si això no és superar-se...

Per la concòrdia

—Per si hi ha cas, no vagis amb el cor a la mà...

Com pensen

—Ferra'ls bé, que han de donar guitzes a l'Estatut...

POLÍTICA I MINISTRACIO

(El Govern de la Ciutat)

EL CAPTAIRE AMENAÇADOR

L'arribada de l'Estatut al port de la discussió parlamentària — o al temporal, més aviat — ha estat per a un sector de l'Ajuntament com un manà caigut del cel — un cel laic, naturalment, però igualment beneficiós. I, per als altres, si una coacció, també, de vegades, una excusa.

La solució de la crisi, en cloure el nou pacte de Sant Gervasi, del qual el senyor Vinyals, desgraciat, protestava amb tanta d'indignació, ha facilitat extraordinàriament les coses, i, si per una banda sembla que el front únic sigui un fet — ideològicament, en un sentit més pràctic és un fet el front únic dels republicans propugnant pel senyor Giralt en fer-se càrrec novament de la cartera d'Hisenda de la Generalitat.

Així, però, com el front únic catalanista serà d'idees i de crits, el republicà, giralesc o agiralat serà administratiu o, més aviat, ministriatiu. Serà un front únic, però també una butxaca única on aniran a parar tots els beneficis aconseguits amb la suor del front

Ja en comencem a tocar les conseqüències: A la sessió de dimecres passat es revelaren les qualitats eminentment ministratives de la minoria radical. Començarem per veure com aquell infeliçot de Llopard denunciava la cosa més natural del món: que un senyor que agafa la contracta de neteja dels palaus de Montjuïc faci que aquests siguin el més grans possible i els estiri encara que els hagi de trencar. Resultava que el contractista havia fet netejar un Palau Nacional dos cops més gran que el reial, i volia cobrar la neteja. Però l'infeliçot d'En Llopard no veia que entre els funcionaris que havien trobat bé els comptes hi havia el propi germà de l'Enric Maynés, el conspicu ex-cap de la minoria regionalista de l'Ajuntament. Es clar, En Comes va haver de fer-li veure.

I després vingué el més bonic de tot. Vingueren unes proposicions que s'aprovaren als nassos de tothom, sense que ningú no sabés el que s'aprova i que després resultà que es tractava de fer entrar, més ben dit, que s'havia fet entrar, a proposta de l'Herèdia, un senyor de 47 anys que no era més que veterinari de La Bisbal, com a sotsdirector de Mercats de l'Ajunta-

ment de Barcelona. Que es feia passar un escrivent, a oficial primer, que s'augmentava el sou a unes noies, etcètera, etc.

Però el més bonic de tot, el més bonic fou que, quan el pobre Vinyals i el pobre Pla posaren — tots vermells d'indignació — el crit al cel, els digueren que com que el crit al cel el posaren quan la sessió es trobava en els *Precs i Preguntes* (els Rocs i Preguntes, de Ruegos y Preguntes, que diu aquell), la cosa no podia quedar en l'aire, ultra que tots els regidors ho volguessin, i, com que els radicals no ho volien i els companys dels protestataris no s'hi feren forts i, com que a *Precs i Preguntes* no es pot anar a votació, com digué En Comes, que presidia, resultà que tot passà com una seda.

Però, per què passà tot com una seda sota els nassos del Consistori? Per què els altres regidors de l'Esquerra no feren costat als pobres Vinyals i Pla? Ah, senyors!, que deia aquell

orador de míting. No hi hagué cap resistència perquè a les envistes de l'Estatut cal tenir content tothom, i tothom, en aquest cas, són els radicals; però els radicals de l'Ajuntament de Barcelona, s'entén; perquè els de la resta d'Espanya hem de suposar que en tenen prou amb la paraula d'En Lerroux en el Pacte de San Sebastián. Però ací, com deia el senyor Giralt a la Generalitat, calia anar a la unió dels republicans, i la unió dels republicans que volia dir el senyor Giralt es veu que era aquesta.

Però aquest cas, donada la posició d'En Lerroux, és com el d'aquell pidolatre que demanava: "una gràcia de caritat, o si no...", i tothom, esparverat, n'hi feia, fins que una bona i valenta mestressa de casa se li acarà i li preguntà:

—O si no, què?

—O si no — contestà el captaire, arrojant-se fins l'infinit —, o si no me'n aniré sense.

CAMPANETA

—Contra aquest papu teu, jo tinc un bastó!

La façana de la nostra llibreria en la Diada del Llibre d'enguany, que les notables actrius Irene López Heredia i Rosario Pino, acompanyades per les simpàtiques Laura Pinillos, Sara Fenor, Josefina Tapies i Cèlia Gubert, venien els llibres als nostres clients

CAPRICIS I PARADOXES

DIADA DEL LLIBRE ALS POBLES

Dies passats vaig assistir a una festa del llibre a Sant Feliu, i vaig haver d'observar alguns fets que potser és convenient de posar de relleu. Primer, que el nombre d'exemplars venuts fou superior, a proporcio, als que es van vendre durant la Diada del Llibre a Barcelona. Després, que els escriptors que havien acudit a aquella festa, eren rebuts amb tanta cordialitat i potser amb més joia que no ho serien en molts centres barcelonins. Finalment que hi havia, si més no, un grup de joves que estava al corrent del nostre moviment literari i que el seguien amb interès.

Això és molt encoratjador i ens fa tenir una gran fe en els destins de Catalunya. Car és lògic de suposar que Sant Feliu no és una excepció; que en moltes altres viles catalanes hi

batega un mateix sentiment de catalanitat, que hi ha un mateix desig de cultura. No fa molt, precisament, Prudenci Bertrana em contava la satisfacció amb què tornava d'Igualada, on havia estat celebrada una festa semblant. Cert que a fer possible una festa així i a mantenir-ne un tal caliu, hi ha a Sant Feliu una entitat dels amics de les arts i de les lletres, i a Igualada, un Ateneu exemplar. Però també existeixen entitats semblants en altres viles i no és sobretot gens difícil d'estimular-ne la formació.

Temps enrera hom parlava de la Catalunya ciutat. La Catalunya ciutat no és en realitat altra cosa que això: fer que per tot Catalunya circuli la sava de la cultura. Fer que als pobles es llegeixi igual o més intensament que a Barcelona; que hi siguin escampats convenientment els centres culturals; que hom hi pugui sentir unes sem-

blants conferències; que hom pugui presenciar uns semblants espectacles. Hem pogut comprovar que això no és pas un impossible. Cal només estimular les iniciatives dels homes que, com els de Sant Feliu ahir, organitzaven una festa del llibre, i cal que els nostres intellectuals no es mostrin esquerps ni avars de la seva presència. A canvi dels guanys espirituals que el país hi tindria, el sacrifici seria ben poc i encara per a molts seria més gust que sacrifici.

El gran avantatge precisament de les nacionalitats poc extenses, és que no hi hagi pobles que restin massa allunyats dels centres de civilització i de cultura. I fins diré que a mi em fa més illusió de pertànyer a un país territorialment petit, però intensament cultivat — i penso ara per igual en el cultiu de la terra que en el cultiu de l'esperit — que no pas d'un país molt extens, on entre els nuclis de cultura hi hagi faixes molt extenses on l'home visqui encara en un estat selvatge i primitiu.

DOMÈNEC GUANSÉ

A contraclaror

QUI NO HI ERA?

El meritíssim "Centre Autonomista de Dependents", que compta, en el seu llarg i gloriós historial, tantes coses bones i ben fetes, pot enorgullir-se amb justícia de l'èxit esclatant de la manifestació "Pro Estatut íntegre". Exit quantitatiu i de qualitat, de significació transcendent i d'una gran riquesa emotiva. Tot el poble va vibrar a la crida dels patriotes del "Centre Autonomista de Dependents", i pot dir-se que els milers de ciutadans que varen manifestar-se, ho feren passant per damunt de les tàctiques, conveniències i disciplina de quasi tots els partits polítics i apolítics que tenen o que volen tenir la direcció i el control de les accions i també de les abstencions populars.

No és un secret per a ningú, que la iniciativa del "Centre Autonomista de Dependents", magníficament acollida pel poble, va caure com una bomba en determinats sectors de la política catalana que s'erigeixen en definidors dels sentiments populars, que pretenen interpretar, sempre que s'escaigui, el voler i els anhels del poble; però que temen que les masses ciutadanes es manifestin espontàniament i al bell mig del carrer per a afirmar o refermar actituds fins ara reservades als conciliàbuls i la diplomàcia secreta dels Consells directius dels partits. La imponent manifestació de diumenge passat fou un signe dels nous temps i tingué la virtut d'esvaïr confusionismes; va posar les coses al seu lloc, marcant, encara, el lloc per a cada cosa i, sobretot, ha fet perdre l'equilibri a molts equilibristes i ha posat al descobert el tripijoc dels que neden i guarden la roba, dels qui tiren la pedra i amaguen la mà i dels que embarquen la gent i es queden en terra.

Hi havia qui deia, amb aire de convençut, que no calien més proves de què el poble de Catalunya volia ço que va afirmar solemniament en el plebiscit del 2 d'agost, sense perjudici que després s'hauria muntat tot un castell de suposicions sobre que el poble ja no pensava el mateix i que, per consegüent, calia fer-li un vestit de retalls i sense prendre-li la mida. Altres rebutjaven la mobilització ciutadana per temença que fos considerada com una imposició, com si la voluntat d'un poble no fos sobirana. També hi havia organitzacions que aplaudien públicament la idea de la manifestació i ad-

huc acordaven que l'Ajuntament hi assistís corporativament, amb la generosa intenció de realitzar una maniobra contra determinats adversaris, però que a l'hora de sumar-s'hi, es varen inhibir de fer-ho. I finalment, els minimalistes i maximalistes de tota mena aconsellaven a llurs simpatitzants que restessin a casa, els uns perquè trobaven excessiu el manteniment de l'Estatut íntegre i els altres perquè els semblava insuficient. Doncs, bé; el poble de Barcelona, assistit per nombroses representacions d'arreu de Catalunya, va desobeir totes les suggestions partidistes, i, superant totes les mesquineses i els interessos de cenacle, va nodrir amb la seva presència i amb els seus entusiasmes la manifestació cívica més gran que s'ha vist després de la inoblidable de Solidaritat Catalana. Això és un toc d'alerta i una lliçó, per tal que escolti i que aprengui qui en tingui necessitat. Si algú pretenia realitzar una maniobra, la generositat popular la va destruir. Les reserves mentals van quedar foses en un sol i unànime sentiment. Podien restar a casa algunes banderes; però els fidels a aquestes banderes eren a la manifestació. Les Juntes directives dels agrupaments polítics o socials que havien recomanat l'abstenció, pogueren contemplar, astorats, darrera les cortines o els vidres dels balcons closos, com els nuclis de llurs adherits engruixien la manifestació. Si en el pensament d'algú havia pres estat la idea de mistificar, corregir o d'aigualir la voluntat popular manifestada en el plebiscit del 2 d'agost, l'alçament de diumenge passat li deu haver fet entendre que el poble s'ha traçat un camí i que vol seguir-lo sense marrades.

Un altre aspecte eloqüent de la manifestació "Pro Estatut íntegre". Les

ovacions clamoroses, emocionants, de què fou constantment objecte la figura del President de Catalunya, van demostrar d'una manera evident i incontrovertible que Francesc Macià conserva intacta la popularitat del seu prestigi, i això em sembla que significa quelcom.

FRANCESC CURET

LA GESTA DE DIUMENGE PASSAT

Diumenge passat, Barcelona celebrà una imponent manifestació. Els barcelonins som molt amics de manifestacions. Que volem guerra? Manifestació. Que volem pau? Manifestació. Que estem tristos? Manifestació. Que estem alegres? Manifestació.

Les manifestacions han estat la nostra flaca; hi hem tingut molta tirada, a les manifestacions. I quan hem deixat aquesta arma—aqueta arma cívica, si això no és massa pompos—, hem anat molt malament i mai no ens havem entès.

Altrament, l'eficàcia de les manifestacions és innegable: mil veus es fan escoltar més que una sola veu. I com que els que han d'escoltar pateixen una sordesa pertinaç, les mil veus convenen molt més que una veu isolada.

Diumenge passat, a Barcelona, celebrarem una manifestació, una gran manifestació, una manifestació imponent. Hi prenia part tot Catalunya. Hi prenia part tot un poble. Hi prenia part tot un poble que és tan bon noi, que d'una hora de sang—la del 14 d'Abril de 1931—en féu una hora de festa major. Hi prenia part tot un poble que demana ben poca cosa: sortir de la gàbia, gaudir un xic de llibertat.

I em sembla que ja ens la mereixem. A pesar dels Unamunos, Royos Villanoves i Milianus—quina trinitat més estranya!—, ja ens la mereixem.

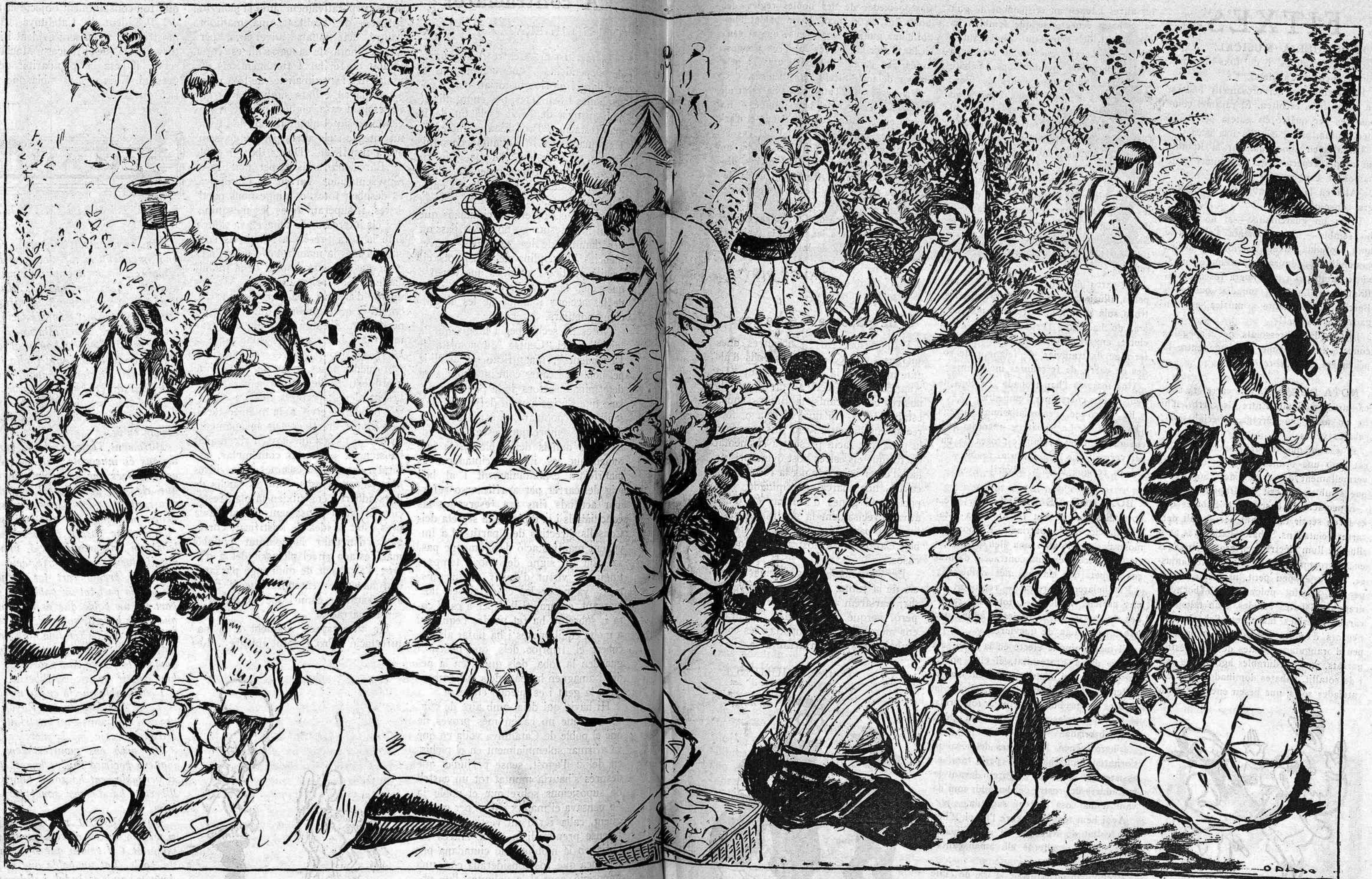
Per això ens manifestàvem d'una manera pacífica i a les bones: perquè si veritablement ha sonat l'hora de la llibertat, ha d'haver sonat per a tot-hom.

Aquest Estatut nostre mereixeria, si més no, un xic de comprensió i bona voluntat. Cal pensar que el demana tot un poble. Tot un poble que el podria demanar amb escàndol, i el demana un diumenge al matí, pacíficament, talment com si sortís a prendre el sol.

VIRAI

—Sembla que badi, oi! Doncs estic al tanto!

Primer de Maig

—Ves perquè no podria durar tota la vida aquest dia.

FITXES

BADOQUERIA MUSICAL. Experiència de tangos i de foxs—rumbes: competència a Canaletes.

Els melòmans, fervorosament badocs. En èxtasi líric, escolten. El caramel compàs tres per quatre els goteja per l'oida i en senten, plens, els ulls i la boca.

Un altaveu aboca damunt la Rambla un ample repertori de plagasitats i de passos de cangur.

"Allà en la Habana". "Dorita". "Negra consentida"!!

Passa un guatemaltec—si no ho és, ho sembla—, que comenta l'espectacle amb profunda enveja patriòtica i aspira cap endintre l'admiració que ens té com si xuclés amb palla la primera fosca de les Rambles: "La fama mundial que goza Barcelona, en cuanto a música, es bien ganada". Textual!

Els pardals, bressolats per l'apegalós concert, fan el primer bon son entre la primavera dels arbres.

NOTA DE MATÍ. La carretera aboca carros a ciutat. Entre els carros, n'hi ha un amb una càrrega especialíssima: sabates velles.

El cavall, que les arrossega, va enfilcat amb una branca de roses de paper, vermellament desvergonyides. Són roses que semblen un crit de drapaire.

Espectacle de desconhort. Sabates que es feren sentir talonejant per l'asfalt dels carrers ciutadans. Sabates balladores, amb il·lusió i llum elèctrica encara enganxades en l'escrotonat xagrí. Sabates de camussa, estoig de peu petit, mig empassades per un sabotot pulpesc, amb boca de dragapà. Sabates retudes, amb talons en cargol i ferides macabres. Sabates amb negrors d'ombra penjada, i amplada de peu d'orangutan. Sabates de setins esfilagarsats, amb perdurables agonies de recó i de sotallit. Sabates dominadores, de clavatejades soles, que pesen encara damunt

Primer de Maig

—No hem quedat que avui no es treballava?...

les altres i tenen un crispament de guitza. Sabates sense sexe que semblen haver passat del peu d'un congregant al peu de dona vella que les ha arrossegades en llargues mendicacions. Sabates resignades, indiferents, plenes de filosofia de vida i de comprensió. Sabates que semblen voler fugir del fossar comú, de les promiscuïtats darreres. Sabates de Guàrdia de Seguretat, amb orgulls de sabre i de comanament. Sabates cíniques que escupen suors al sòl i sembla que portin, en la immensa boca desdentegada, un gran cigar fet de les deixalles de moltes cigarretes arreplegades. Sabates vídues, pregoneres d'esparracades viduitats. Sabates fidels, que han pogut capejar totes les tempestats i marxen encara aparellades.

Del carro ple, n'ha caigut una sabateta petita, il·lusionada. S'ha alliberat, però es troba sola en mig la carretera i mai, com ara, no ha sentit l'esporguiment de la ciutat, enxarxada de cautxú d'autos, de ferratge de tramvies, de feixugor de rodes de carro, de ferradures inclements.

Uns marrecs l'han trobada i, a cops de peu, la fan córrer per l'empedrat.

El carro de l'especialíssima càrrega s'ha perdut. La sabateta recorda amb enaiguament les cridaneres roses de paper vermell que la guiaven al repòs

I es resigna al nou calvari!

BOXADOR DE BARRIADA. Feia pocs dies que el seu retrat havia estat l'admiració de la barriada. El boxador mostrava el pit amb una lleu pelussa, i els forts bíceps en una contracció de braços creuats que els feia més visibles.

Rumbejaren el retrat—reproduït en uns cartells verdosos—, totes les tavernes del barri, les barberies, i àdhuc una que altra botiga de queviures.

El match tingué efecte en la gran sala d'actes d'una Fraternitat, el club polític més extens del districte. Aquell dia, el fratern club no tingué ball ni pocker ni enteses de prohoms. Tothom fou cridat al match on s'escatia l'honra i la glòria de la barriada.

L'heroi vencé. Les portes del local no s'ornaren amb banderes, però tots els assistents a l'acte es blegaren davant les macadures del rostre del boxador com davant d'una cosa gairebé sagrada.

Avui hem tornat a veure l'heroi. L'hem vist voltat de fervents, en una taula de Cafè: torçat i ullerós ell, amenaçants i cellajunts els altres.

Preguntem el motiu de la ira, de l'ullerament, i de la torcedura, i, unísons, amb una ira, bramuladora com la d'un fustigador verset del Vell Testament en boca jueva, ens han assabentat que, un

desconeixedor de les nobles regles del noble joc de la boxa, havia baldat l'heroi d'una guitza vulgar, sense que al vencedor d'ahir li valgués la força premostrada per l'ample pit empelussat i pels braços de forts bíceps monstruosos.

En dir-nos que l'atacant havia estat un futbolista—glòria del barri també—, no poguérem fer altre comentari que el d'arrencar les espatlles. I el bo del cas és que, al voltant del futbolista, hi ha un altre cor d'admiradors i flastomants, disposats a sostenir la legitimitat de la defensa de l'altre heroi seu, mig-centre de futbol local.

Camí de la Plaça de Catalunya, ens segueix, enganxada a les oïdes, la feréstega i espessa tempesta de la barriada.

RAMON VINYES

Què passa a l'Aliança?

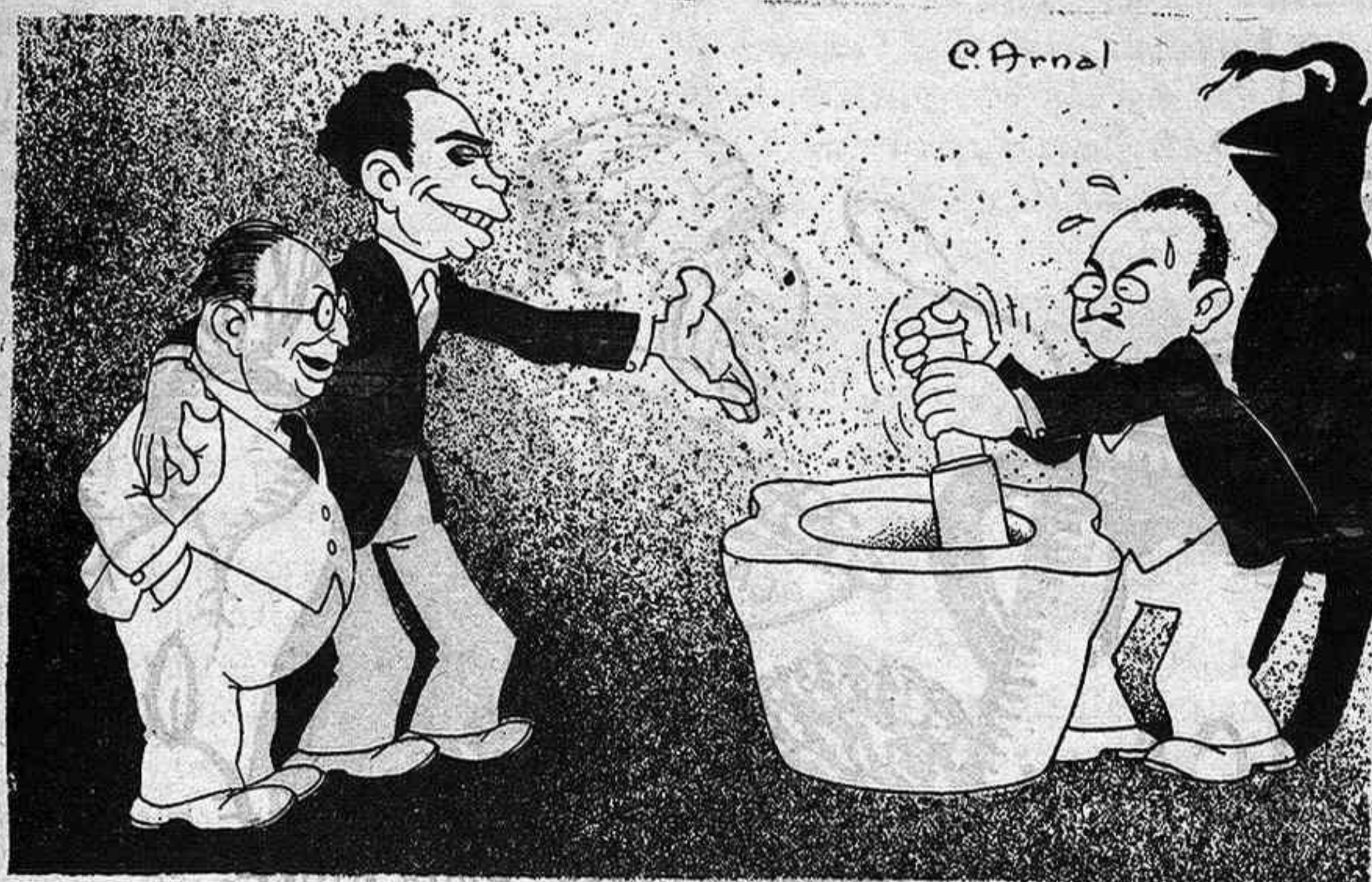
Han arribat fins a nosaltres unes queixes sobre certes imposicions d'algun metge de la Villa de Salut "La Aliança". Si és cert el que diuen els nostres comunicants, la Junta d'aquell establiment—al qual directa o indirectament hi pertanyem tots—valdrà la pena que facin present a l'esmentat doctor que els estres post-operatoris no han d'ésser imposats per la força d'una casa o una marca determinada, si el pacient té ganes d'utilitzar-los d'una altra. Precisament la neutralitat absoluta per part del metge hauria d'ésser ben clarament demostrada en aquests casos.

Per ara, ens limitem a cridar l'atenció de la Junta. Si és precís, en reincidir, parlarem més clar. Ens dolria, però, perquè aquella casa de curació ens mereix tota la simpatia i les coses, amb justícia, poden arranjarse.

DOMÈNEC DIUMENGE

—Aquesta República ja dura més que l'altra; i això no em sembla gaire bé!

—Què voleu, vosaltres?

—Ens sembla que se us ha negat l'allioli...

La festa del Llibre i L'ESQUELLA

El passat dissabte Barcelona celebrava la Festa del Llibre. No cal que parlem de les altres llibreries: ja ho féu la Premsa diària. Altrament, cal saber correspondre. De manera que, fet i fet, val més que parlem de la nostra, de la llibreria que L'ESQUELLA DE LA TORRATXA té a la Rambla del Mig, 20.

El gran escenògraf Salvador Alarma, el mestre d'escenògrafs Salvador Alarma, havia guarnit l'exterior de la nostra llibreria de la Rambla d'una manera magnífica i molt original.

La gent deia:

—Aquests seran els que s'enduran el primer premi.

Però la gent s'equivocà. Allò de "vox populi, vox Dei" ha fallat. No ens donaren el primer premi. Què hi farem! Pacència!

La nostra llibreria, que aquell dia tenia un to de festa major, fou una de les més concorregudes. A pesar de la pluja—el cel es veu que és enemic de la cultura—, es vengueren molts llibres. I qui en comprà més—diguem-ho amb goig i amb orgull—foren els obrers.

Des de la nostra botiga feren ús de la paraula Agustí Esclasans, Ambrosi Carrión, Enric Lluellas, Domènec de Bellmunt, Ramon Vinyes, Domène Guansé, Lluís Capdevila. Vibrants parlaments que el poble aplaudí amb molt d'entusiasme. Prudenci Bertrana i Rafael Campalans, es dolgueren de no poder col·laborar en la nostra festa per ésser fora de Barcelona.

Les primeres actrius dels teatres de Barcelona, Irene López Heredia, Cecília Gubert, Roser Pino, Josefina Tapias, Laura Pinillos, Sara Fenor, tingueren la gentilesa de vendre els nostres llibres. I foren obsequiades amb uns rams de flors de la casa Lluïsa Golonch, Claris, 68, d'un bon gust extraordinari.

Als escriptors que parlaren i signaren llurs obres, a les actrius que vengueren llibres, i al públic, el nostre més profund agraïment.

Art i Artistes

GALERIES LAIETANES

Tota l'exposició de Esteve Batlle gira al voltant d'una obra, i gairebé podríem dir que l'hi serveix de marc. Les còpies d'En Fortuny, molt acurades, i els paisatges de tota mena que l'amic Batlle exposa, perden interès enfrontant-les amb la tela "El 14 d'Abril de 1931 a Barcelona".

Pintura episòdica, forçosament cal que pequi d'un cert convencionalisme inadmissible en quadros d'altra mena, però que constitueix un peu forçat en portar a la tela uns fets i uns personatges més amb mires a la perpetuació d'una data que no pas a l'efecte artístic en si.

Els qui, ara fa un any, érem a la plaça de la República veient com s'enderrocaven les institucions caduques, potser demanariem un xic més d'entusiasme en la pintura i uns quants retrats menys dels que hi ha, però, temps a venir, resultarà un encert haver plasmat en composició ben trobada les figures i rostres dels homes més repre-

sentatius que ens portaren la gloriosa diada.

Prou coneguda la seva tasca artística, En Batlle, bon amic, bon pintor i millor republicà, ha sabut fer l'obra justa que calia en el primer aniversari del 14 d'Abril.

***

D'un modernisme simpàtic, la pintura d'En Manuel Sagnier és feta a base de colors fins i molt ben entonats. Tracta els paisatges amb senzillesa, fent-los agradosos i d'un mèrit indiscutible.

SALA PARÉS

L'atracció d'aquestes Galeries són les pintures de tota mena de Durancamps. Es tracta d'un pintor tan complet que caldria un lloc del que no disposem per a parlar degudament d'ell, ja que amb els adjectius corrents no n'hi ha prou per a donar, malgrat sia somerament, idea de les coses exposades, moltes d'elles mereixedores per si soles d'una crítica completa.

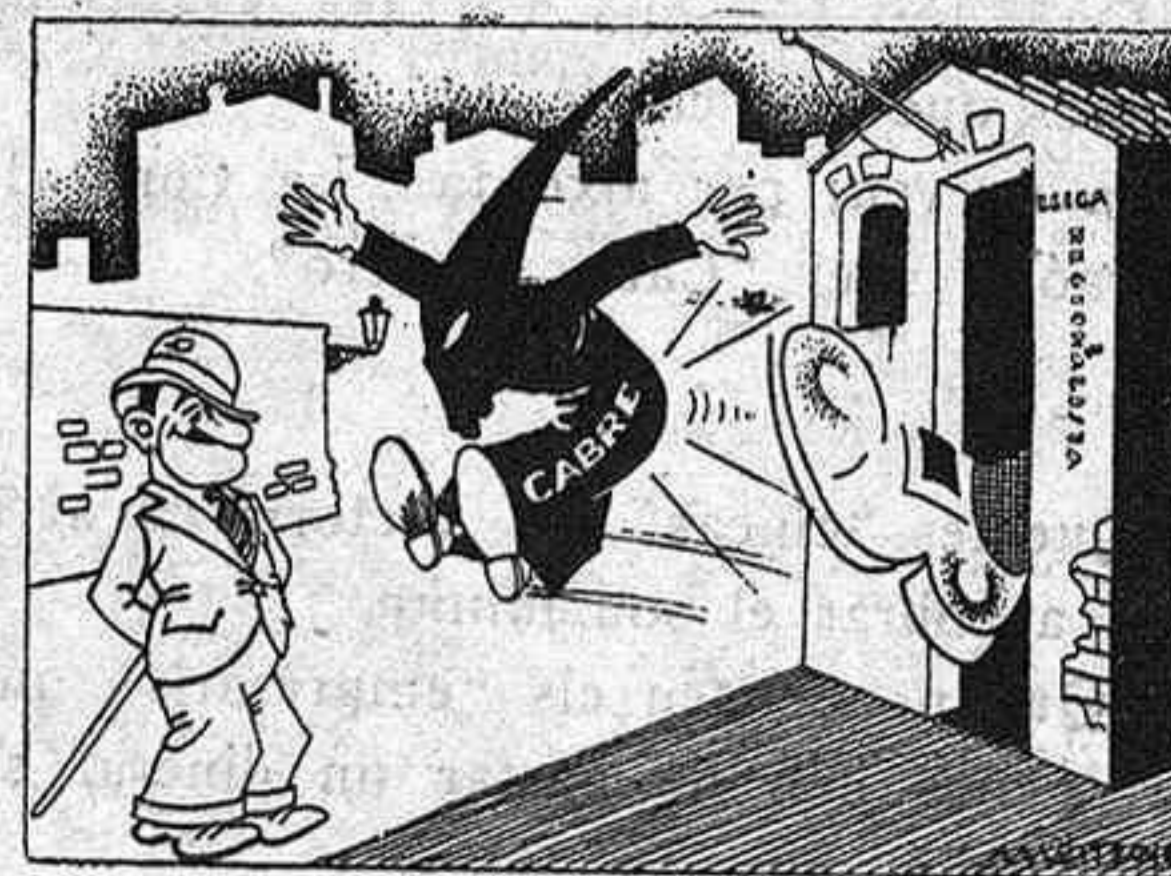
En bloc, analitzant la pintura de Durancamps, ens enfrontem amb un domini de la tècnica portat fins a la perfecció, sense que això minvi ni en un sol punt l'espontaneïtat de l'artista, resultant unes figures o paisatges que diríeu són realitzats fàcilment, tal com si la mà del pintor corregués per la tela sense el jou de cap mena de preocupació de procediment ni escola.

Modern per tot el que fa referència a la naturalitat de la composició; dibuixant de correcció extremada i colorista acabat, és Durancamps una de les reputacions més fermament establertes del nostre art pictòric.

***

Es una llàstima que Senabre no deixi de banda els tons terrosos i negres, que minven l'atractiu de les obres exposades, puix per la seva espontaneïtat tenen l'encís de coses viscudes i bellament sentides.

BORIEL

—Aquests de la Lliga, quan n'hi ha un que no pensa com ells, el treuen a fum de sabatots...

L'amic del Cametes

—Amb tot això encara podré fer bullir l'olla una temporada.

ES DIU...

Que la Companyia de "Paganini" novament surt de "tournée" per Bilbao.

Es veu que aquests còmics són molt valents.

Que l'"empresari" Perales ha quedat encallat a Saragossa.

Quan s'acabarà el fer-se empresari sense tenir quartos.

Que En Guiró està escrivint una nova revista per al Cómico.

Ben fet que fa, i fent èxits, més encara...

Que En Llimona vol fer a l'Apolo nomès que líric català.

Ja es veu; per això fa "La Corte de Faraón" i el "Cabo primero".

Que les "chicas" del Victoria no arriben a cobrar el sou mínim.

¿Que no pensen els "empresaris" que les nenes han de gastar un dineral en "polvos"?

Que amb l'obra "Las Leandras" es farà una "tournée" per Catalunya.

Creiem que amb aquesta "tournée" l'"empresari" no es farà ni un vestit de "rayadillo".

Que la Visita López no entrarà a la Companyia Santpere a la temporada d'estiu.

I, segons diuen, ni tampoc a la d'hivern.

Que al Cómico debuta una companyia mexicana de revista.

Ja sentirem a cantar tangos.

Que el gran actor Alexandre Nolla es presentarà diputat per Begas quan es facin eleccions.

Jo asseguro que tindrà un èxit i l'acta.

Que la majoria d'"empresaris" de Bar-

celona són de la crosta i fins monàrquics.

Almenys així ho varen demostrar deixant la ciutat sense espectacles per setmana santa.

Que la revista local de Novetats ha estat un èxit.

Ja no figura en el cartell.

Que a l'Espanyol preparen un altre vodevil "sonoro".

"Nunca segundas partes fueron buenas"

Que qui vulgui passar una bona estona, que vagi a veure "L'alegria de Cervera".

"Quina alegria més trista", que diuen en el "Kikiriki".

BRIK

HERNIATS (Treneats)

Tingueu sempre present que els millors aparells del món per al guariment de tota mena d'hèrnies són els de la **Casa Torrent**, sense traves ni elàstics engorrosos de cap mena; no molesten ni fan embalum i s'emmotllen com uns guants. Homes, dones i nens, han d'usar-ne. En bé de la vostra salut no heu de comprar mals braguers ni embenats de cap mena sense abans visitar aquesta casa: **13, Carrer de la Unió, 13, Casa Torrent, BARCELONA.**

MOLTA CURA A NO EQUIVOCAR-VOS DE CASA

ESQUELLOTS

La manifestació organitzada pel Centre de Dependents, assolí un èxit indiscutible, apoteòsic.

En la història del nostre Renaixement nacional, la diada del 24 d'abril serà una de les més glorioses.

✱

Era tot un poble que exposava d'una manera rotunda i magnífica, el seus anhels de llibertat, la seva ferma voluntat de governar-se ell mateix.

Davant de l'illustre President de la Generalitat, davant de l'"avi", les més selectes i nodrides representacions de Catalunya aplaudien entusiàstiques i ratificaven la seva confiança, en aquesta hora solemne, en els representants de Catalunya.

✱

Entre aquesta admirable unanimitat, hi ha hagut, però, una excepció. Una excepció no direm brillant, però sí singularíssima.

A l'hora en què tot Catalunya forma

com un front únic; a l'hora en què Cambó recomana seny i ponderació als homes de "La Veu"; a l'hora en què fins "La Vanguardia" es declara catalanista i considera l'Estatut com una qüestió de vida o mort, un escriptor català, En Josep Pla, escriu a "El Norte de Castilla":

"La inmensa mayoría de los catalanes no tienen ninguna prisa visible en ver implantado el Estatuto..."

Josep Pla: Heu-vos ací l'única nota discordant.

Imp. "L'Esquella". -- Om, 8, Barcelona

EROTYL

Especific de l'
ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la eyaculació prematura (pèrdues seminals); de la Feblesa y molt efíacs per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulante de l'activitat neuro-espino-médulo-genital. Sinérgic i homo-estimulasa de les glàndules intersticials. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estricnina, ni fòsfurs, ni cantàrides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUSTITUIBLE PER A RECOBRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratoris Farmacològics del Dr. W. Dutrem
Alt de Sant Pere, 50 - BARCELONA - Telèfon 18631

Preu: 21'75 ptes.

AUSIES MARC, 76
(entre Pg. Sant Joan i Nàpols)

Elaboració d'arrossos, sèmolses i farines

AUSIES MARC, 76
(entre Pg. Sant Joan i Nàpols)

FABRICACIÓ ESPECIAL DELS PRODUCTES

Sèmola d'arròs

Per a malalts i convalescents

Crema d'arròs

Per a la mainada

Tapioca d'arròs-Sèmola a la crema

Per a sopa. (Millor que cap pasta i puré)

Arròs paella

El millor que existeix (no el que es ven a tot arreu)

TOT EN SAQUETS D'UN QUILO, A 1,25 PTES. SAQUET

La terrible feridura

(APOPLEXIA)

S'evita i cura amb el famós

ANTIAPOPLÈCTIC VALLVERDÚ

Flascó, 10 pessetes, a totes les farmàcies

Detalls: Laboratoris K L A M - Reus

VIES URINARIES

Curació especial garantitzada i ràpida de la blenorràgia i les seves complicacions - Avariosis, Pell, Morenes, Diatèrmi

CLÍNICA FONTOVA

Carrer Nou de la Rambla, 4 (abans Conde del Asalto)
D'11 a 1 i de 5 a 7 Econòmica, de 7 a 9

TEATRE COMIC

GRAN COMPANYIA DE REVISTES I VODEVILS

Avui, divendres, nit: Gran funció en honor de la suggestiva vedette

SARA FENOR

amb un GRANDIÓS PROGRAMA.

Una DEFUNCIÓ

deguda a intoxicació per haver begut XAROPS i ORXATES de marques adulterades

Una

SALUT ROBUSTA

90 anys

la conservareu i enfortireu exigint i bevent XAROPS i ORXATES marca **FRANCISCO FORTUNY**, Carrer Pau Iglesias, n.º 55 (abans Princesa), BARCELONA

PROPIETARI: U. TESI

Una marca

Exigiu pertot aquesta marca

FRONTÓ NOVELTATS

Tots els dies grandiosos partits, tarda i nit

ELS MILLORS PELOTARIS

Si voleu passar una bona estona, aneu al Frontó Novetats
DETALLS PER PROGRAMES

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companya de vodevil i espectacles moderns de
JOSEP SANTPERE

Avui, divendres nit, i totes les nits: L'èxit de l'any,
LA REINA HA REL·LISCAT
Llibre d'ALFONS ROURE Música de J. M. TORRENTS
Es despatxa a tots els Centres de Localitats

BA-TA-CLAN

Marquès del Duero, 85 - Tel. 31374
Tarda a les 3,30 :: Nit a les 9,30
El millor programa de varietés - 60 ARTISTES - Joventut,
Art, Luxe, Bellesa, Distinció - BELLA MARUJITA - LUCENTINA
A. ESTEVE - CRISÁLIDA - CAROLINA DE LA RIVA - ZINARAY ET
MONIELA - El vodevil: **El marit gelós** - Dancing d'1 a 4 matinada

PILY-BETTY

ROYAL CONCERT

Marquès del Duero, 106 - Telèfon 20384
Direcció artística: LEOPOLD MORAL

El Music-Hall de les cares boniques
Cabaret d'1 a 4 matinada
ORQUESTRA REMEN WARTY i P. GALLO

La casa BASTIDA s'engrandeix

Passeig de Gràcia, 18 :: Telèfon 15247 :: BARCELONA

GRAN BASAR DE SASTRERIA Sistema Nordamericà

El secret del nostre èxit és degut a tres raons:

1. La fórmula d'un nou estil aplicat a l'art del vestit.
2. Tenir sempre disponible el vostre vestit, tant gran com petit, amb gustos seriosos i en gran fantasia.
3. L'organització de la fabricació i venda directa al comprador i escrupolosament amb un petit benefici.

Som els que varem implantar i facilitar el vestit amb la major elegància i la més incomptible baratura, evitant acudir als sastres de mida que, amb els seus preus elevats, era impossible seguir els corrents de la moda. Oferim en la nostra SECCIÓ DE SASTRERIA la següent norma de preus:

Vestits confeccionats, tipus reclam	des de 10 ptes. fins a 30 ptes.
Vestits confeccionats, qualitat superior	des de 40 ptes. fins a 75 ptes.
Vestits a mida, en qualitats econòmiques	des de 30 ptes. fins a 60 ptes.
Vestits a mida, gèneres de gran fantasia	des de 50 ptes. fins a 100 ptes.
Pantalons econòmics	des de 5 pessetes
Pantalons fantasia	des de 8 pessetes

Els nostres avantatges amb preu de liquidació els veureu demostrats amb els nombrosos maniquís que als nostres aparadors exhibim, amb models d'estil i gust modern. Això fa que ens engrandim i que la nostra venda vagi sempre en augment.

L'amplitud de les nostres existències arriba fins a les qualitats més selectes i luxoses, sempre amb una gran dif. rència de preus més barats.

En casos de necessitat, tenim muntada una SECCIÓ DE CONFECCIÓ A MIDA, que ens permet lliurar els encàrrecs a les quatre hores.

SECCIÓ DE CAMISERIA

Camises blanques des de 3,95 ptes.	Camises popelín des de 6,95 ptes.
Camises percala des de 4,95 ptes.	Calçotets . . . . . des de 1,95 ptes.

Preus que regeixen a altres Seccions de la Casa

Impermeables . . . . . des de 15 ptes.	Cinturons . . . . . des de 0,95 ptes.
Trinxeres . . . . . des de 10 ptes.	Lligacames . . . . . des de 0,50 ptes.
Americanes punt des de 20 ptes.	Mocadors butxaca des de 0,50 ptes.
esport des de 15 ptes.	Mitjons fantasia . . . . . des de 0,50 ptes.
Guardapols . . . . . des de 5,95	Tirants . . . . . des de 0,95 ptes.
Gorres . . . . . des de 0,50	Païames . . . . . des de 3 pessetes

Obsequiem els nostres clients amb segells d'Estalvi Popular, de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i Estalvi, i altres diversos presents segons l'import de les compres.

NOTA.—Els que de fora Barcelona vulguin servir-se de la nostra casa, poden escriure, i adjuntant 0,25 pessetes, en segells, rebran mostres, figurins i un sistema especial per a prendre's les mides, amb les instruccions necessàries, per tal de rebre l'encàrrec abans dels sis dies.

No deixeu de comprar les tres obres de l'any

La verdad de la Francmasoneria - Per la justícia i per la llibertat - Las cadenas d'Eva

LLIBRERIA ESPANYOLA D'ANTONI LOPEZ

Rambla del Mig, número 20

BARCELONA

Telèfon número 18692

LLIBRES NOUS

La verdad de la Francmasoneria. - Ramón Díaz

Indudablemente será el éxito del año el libro del Maestro Masón, porque en este libro se describe toda la verdad y es a la vez una fuerte réplica al libro del Pbro. Tusquets. Un libro que todos leerán.

Per la justícia i per la llibertat. - Lluís Capdevila

El valent batallador de la ploma, el que diu la veritat per damunt de tot, ha compilat en aquest llibre una sèrie de treballs vibrants; el que més es destaca entre ells és el retrat del Borbó.

Les cadenes d'Eva. - Domènec Guansé

Aquesta novel·la que ha escrit Guansé és una de les obres que ha obtingut millor acollida entre el públic en la Diada del Llibre d'enguany, per la seva prosa brillant.

Ocho meses y un día en el Gobierno Civil. - Francisco Madrid

Este libro es interesantísimo por su valor documental. Francisco Madrid, el inquieto, el infatigable periodista y escritor, ha alcanzado un éxito con este libro.

◆ **DICCIONARI** Català-Castellà Castellà-Català ◆

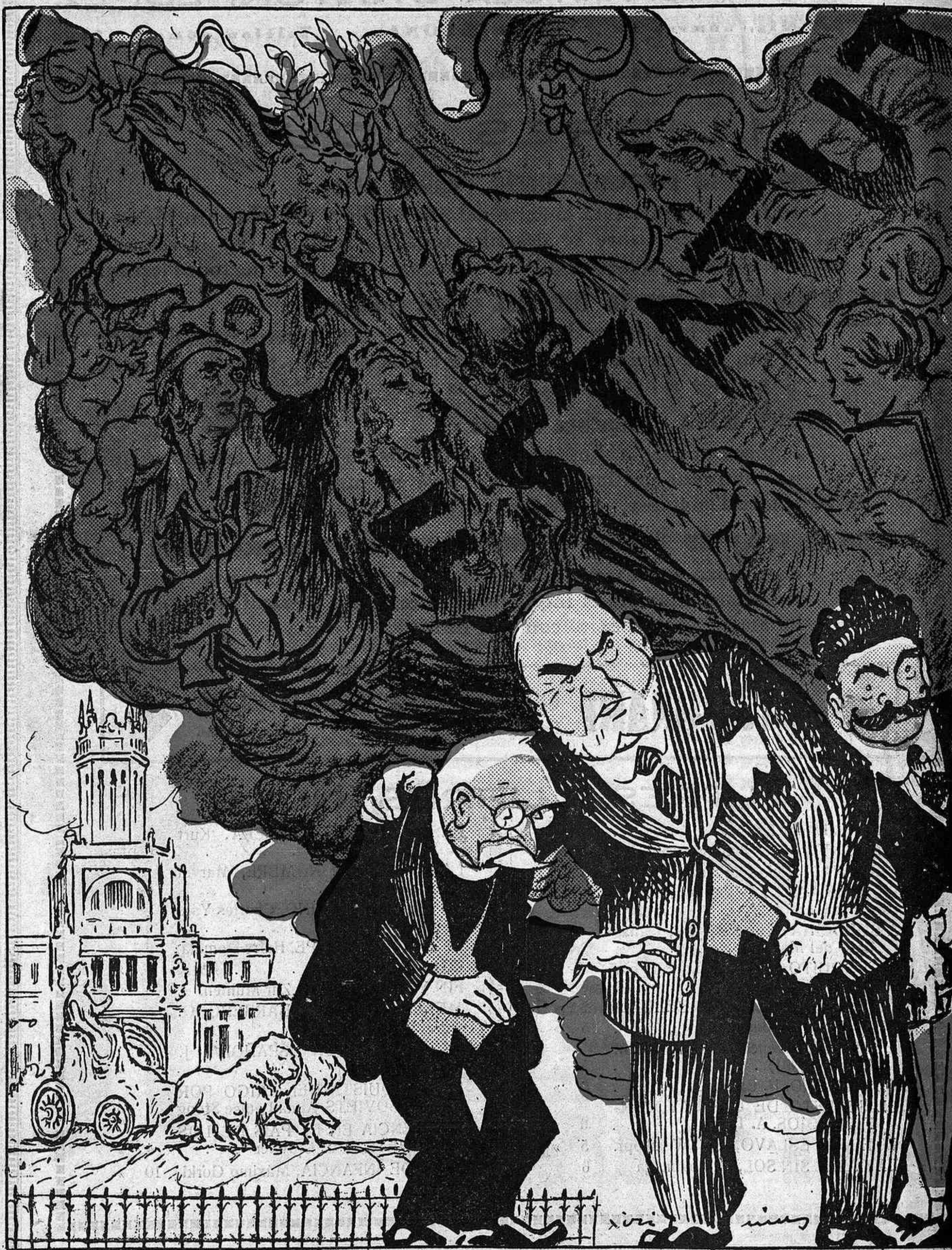
Per A. ROVIRA I VIRGILI

Preu: 15 ptes.

ALTRES LLIBRES NOUS

LAIA, Salvador Espriu.	4 ptas.	PASAJEROS DE TERCERA, Kurt Klaeber.	6 ptas.
VINT ANYS, Carles Soldevila (poesies)	2 »	LA CALLE SIN NOMBRE, Marvel Aymé	6 »
CELÍSTIA, J. Roig i Raventós.	5 »	HA NACIDO UN NIÑO, Charles Yale Harrison.	5 »
FILOSOFIA I CULTURA, Serra Hun- ter		EL FALSO PRÍNCIPE, Harry Domela. ZOLA, H. Barbusse	6 »
A BORDO HAY UNA MUJER, Caba- llero del Mar	3 »	FIN Y PRINCIPIO, H. Zur Muhlen.	5 »
LA COQUITO, J. Belda, ilustrada por Bosch	6 »	MEMORIAS DE UN BARBERO, G. Ghermanetto	6 »
INICIACIÓN EN LA VIDA SEXUAL. EVA, Carles Soldevila.	7 »	LA REVOLUCIÓN ESPAÑOLA, J. Maurín	5 »
L'HEREU, Prudenci Bertrana (Premi Crexells 1931)	5 »	LA CONQUISTA DEL TRIGO POR LOS SOVIETS Anna Louise Stong	6 »
EL INFIERNO, H. Barbusse	6 »	LA CIENCIA EN EL PAÍS DE LOS SOVIETS, I. G. Crowter	4 »
EL SECRETO DE LOS RAYOS IN- FRARROJOS, A. Tolstoi	6 »	DÍAS DE INFANCIA, Máximo Gorki.	10 »
EL HIMNO ESLAVO, F. C. Weiskopf. LA CALLE SIN SOL, N. Tokunaga	5 »		
	6 »		

NOTA. Tothom qui vulgui adquirir qualsevol de dites obres, remetent l'import en lliurances del Gir Postal o bé en segells de franqueig al llibreter Antoni López, Rambla del Mig, 20, Barcelona, la rebrà a volta de correu, franca de ports. No responem de pèrdues si no es remet, a més, 30 cèntims per a certificat. Als corresponsals se'ls atorguen descomptes.

El núvol de l'Estatut

—Ara sí que em sembla que es posarà a ploure!...